- Ни знали Га нисмо, а преблаги Он Очинском је бригом љубио нас свом; Даје родитеље, к'о одбране скут, Даје учитеље за небесни пут.
- Он нам школе даје да у њима ми Божију премудрост сабирамо сви; Он нас зове: децо, ко ме слушат' зна, Том' Сам блажен покој приправио Ја.
- 4. Зато Он и жели да дечица сад Радо удвоструче учење и рад; Приближује с' лето, па ће жетва доћ', Ко ј' сеј'о, учио с', блаженство ће наћ'!

166. ЈУТРЕЊЕ ПОЈАЊЕ.

(На глас број 38. и 197.)

2. Подигнимо к' небу очи, Како сунце сјаје там', И на горе, доље, њиве Светлост, живот пружа нам!

- Ал' већма нег' сунца сјај Христов лик нам сјаје, знај! Ту нам сјаји мир, тишина, Милост, благост и истина.
- 3. К'о пролетње цвеће када Цвета, кад сунце грије, Тако Спас за венац цвећа Одгајава нас свије; Благословом зове Он Сву дечицу к' Себи, к' том: Да сви Њега припознаду, За Спаса и брата знаду.
- 4. Па и данас исто тако Пратити нас жели Он, К' мудрости нам срце водит' И приводит к' Оцу Свом, Да нам цео овај дан Буде драг и радостан, И у вече Његов мили Да благослов нас закрили.
- 5. О како је кроз ту милост Сво учење лако нам, Кад Спас на стази доброте Пружа помоћ Своју нам! О како је блажен син, Кој' почиње данак с' Њим. Ког' је разум, савест чиста, Освећена љуб'вом Христа.
- 6. Господе вечног живота, Дођи у наш круг сада, Дај, да залуд не будемо Ученици Твог слова; Учитељу нашем дај Твој благослов свим пружај: Тако ће све напредоват', И Ти ћеш се том' радоват'.

